ᲞᲠᲝᲚᲔᲢᲐᲠᲔᲑᲝ ᲧᲕᲔᲚᲐ ᲥᲕᲔᲧᲜᲘᲡᲐ, ᲨᲔᲔᲠᲗᲓᲘᲗ!

18 ᲓᲔᲙᲔᲛᲑᲔᲠᲡ ᲙᲝᲛᲣᲜᲘᲡᲢᲣᲠᲘ ᲨᲐᲑᲐᲗᲝᲑᲐᲙᲐ

ᲙᲝᲛᲣᲜᲘᲡᲢᲘ

ᲡᲐᲥᲐᲠᲗᲕᲔᲚᲝᲡ ᲙᲝᲛᲣᲜᲘᲡᲢᲣᲠᲘ ᲞᲐᲠᲢᲘᲘᲡ ᲪᲔᲜᲢᲠᲐᲚᲣᲠᲘ ᲙᲝᲛᲘᲢᲔᲢᲘᲡ,
ᲡᲐᲥᲐᲠᲗᲕᲔᲚᲝᲡ ᲡᲡᲠ ᲣᲛᲐᲦᲚᲔᲡᲘ ᲡᲐᲑᲭᲝᲡ ᲓᲐ ᲛᲘᲜᲘᲡᲢᲠᲗᲐ ᲡᲐᲑᲭᲝᲡ ᲝᲠ�გᲐᲜᲝ

ᲒᲐᲖᲔᲗᲘ ᲒᲐᲛᲝᲓᲘᲡ 1920 ᲬᲚᲘᲡ 3 ᲘᲕᲜᲘᲡᲘᲓᲐᲜ

КОМУНИСТИ — ОРГАН ЦК КП ГРУЗИИ, ВЕРХОВНОГО СОВЕТА И СОВЕТА МИНИСТРОВ ГРУЗИНСКОЙ ССР

№ 283 (18525) ᲮᲣᲗᲨᲐᲑᲐᲗᲘ, 9 ᲓᲔᲙᲔᲛᲑᲔᲠᲘ, 1982 ᲬᲔᲚᲘ ᲤᲐᲡᲘ 3 ᲙᲐᲞ.

ᲛᲝᲡᲙᲝᲕᲘᲡ ᲛᲝᲬᲘᲜᲐᲦᲔ „ᲡᲐᲬᲐᲠᲛᲝᲗᲐ ᲞᲐᲢᲠᲘᲝᲢᲣᲚ ᲗᲐᲛᲘᲡᲜᲐᲛᲔᲑᲘᲡ“ — 18 დეკემბერს მოაწყონ სსრ კავშირის შექმნის 60 წლისთავისადმი მიძღვნილი კომუნისტური შაბათობა — მხარი დაუჭირა საწარმოო გაერთიანება „ᲛᲘᲗᲝᲛᲬᲘᲜᲐᲜᲗᲛᲝᲑᲘᲡ“ ᲪᲔᲜᲢᲠᲐᲚᲣᲠᲘ ᲙᲝᲛᲘᲢᲔᲗᲘᲡ ᲓᲐᲛᲬᲧᲔᲑᲐ და ᲡᲐᲥᲐᲠᲗᲕᲔᲚᲝᲡ ᲙᲝᲛᲣᲜᲘᲡᲢᲣᲠᲘ ᲞᲐᲠᲢᲘᲘᲡ ᲪᲔᲜᲢᲠᲐᲚᲣᲠᲘ ᲙᲝᲛᲘᲢᲔᲢᲘᲡ ᲙᲝᲛᲣᲜᲘᲡᲢᲣᲠᲘ ᲞᲐᲠᲢᲘᲘᲡ ᲛᲝᲜᲐᲛᲔᲗᲐ ᲙᲝᲚᲔᲥᲢᲘᲕᲘᲡ ᲙᲝᲚᲔᲒᲘᲣᲛᲘᲡ ᲬᲘᲜᲐᲐᲦᲓᲔᲒᲘ ᲒᲐᲜᲪᲮᲐᲓᲔᲑᲐ — „ᲛᲗᲘᲗᲝᲛᲬᲘᲜᲐᲜᲗᲛᲝᲑᲘᲡ“ ᲪᲔᲜᲢᲠᲐᲚᲣᲠᲘ ᲓᲐᲛᲬᲧᲔᲑᲐ და ᲡᲐᲒᲚᲔᲥᲢᲝᲒᲐᲛᲝ ᲤᲐᲑᲠᲘᲙᲘᲡ ᲙᲝᲚᲔᲥᲢᲘᲕᲘᲡ ᲙᲝᲚᲔᲒᲘᲣᲛᲘᲡ ᲬᲘᲜᲐᲐᲦᲓᲔᲒᲘ ᲒᲐᲜᲪᲮᲐᲓᲔᲑᲐ „ᲛᲗᲘᲗᲝᲛᲬᲘᲜᲐᲜᲗᲛᲝᲑᲘᲡ“ ᲓᲦᲔᲡ ᲛᲝᲗᲕᲘᲡᲘᲡ ᲛᲐᲦᲐᲚᲔᲑᲘᲗᲘᲠᲝᲕᲜᲣᲚᲘ ᲓᲐ ᲒᲐᲛᲝᲛᲣᲨᲐᲕᲔᲑᲣᲚᲘ ᲗᲐᲜᲐᲑᲐ ᲐᲓᲒᲘᲚᲘᲡ ᲛᲔᲠᲘᲜᲘᲡ ᲤᲝᲜᲓᲨᲘ.

18 დეკემბერს 650 წარმოების მუშაკი დაიკავებს თავის სამუშაო ადგილს და გამოუშვებს 420 ტონა მანგანუმის კონცენტრატს.

ᲡᲣᲠᲐᲗᲘᲡ ᲗᲕᲘᲡ: პროფკავშირის კომიტეტის თავმჯდომარე ანზორ კაპანაძე და მოწინავე მუშები ადგენენ შაბათობის მოწყობის გეგმას.

Ა. ᲛᲐᲨᲐᲑᲐᲠᲘᲜᲘᲡ ᲤᲝᲢᲝ. (ᲡᲐᲥᲘᲜᲤᲝᲠᲛᲘᲡ ᲤᲝᲢᲝᲥᲠᲝᲜᲘᲙᲐ).

ᲛᲝᲕᲣᲛᲖᲐᲓᲝᲗ ᲐᲠᲛᲘᲐᲡ ᲦᲘᲠᲡᲔᲣᲚᲘ ᲪᲕᲚᲐ

ᲚᲝᲒᲘᲙᲣᲠᲘ ᲡᲐᲛᲨᲝᲑᲚᲝᲡᲐᲓᲛᲘ, ᲛᲘᲡᲘ ᲨᲔᲘᲐᲠᲐᲚᲔᲑᲣᲚᲘ ᲫᲐᲚᲔᲑᲘᲡᲐᲓᲛᲘ ᲡᲘᲧᲕᲐᲠᲣᲚᲘ ᲓᲐ ᲞᲐᲢᲘᲕᲘᲡᲪᲔᲛᲐ ᲣᲛᲫᲘᲠᲕᲐᲜᲔᲡᲘᲡ ᲒᲠᲫᲜᲝᲑᲐᲡ, რომელიც სულ უფრო ღრმად იპყრობს ჩვენი ახალგაზრდობის, მშრომელთა ფართო მასების გულს. ცხადია, ყოველივე ეს გასაკვირი არ არის, რადგან თითოეულ საბჭოთა ადამიანს, ჩვენს ახალგაზრდობას სამშობლოს ბედი თავის საკუთარი ბედის განუყოფელ ნაწილად მიაჩნია, ხოლო მტრული ხელყოფისაგან მისი თავგანწირვით დაცვა უპირველესი მოქალაქეობრივი და კონსტიტუციური მოვალეობაა.

ეს დიადი გრძნობა, პატრიოტიზმის ეს უმაღლესი გამოხატულება თვალნათლივ დასტურდება ჩვენი ყოველდღიური ცხოვრების მაგალითებით, საბჭოთა არმიისა და ხალხის ფართო მასების კავშირურთიერთობით, სამხედრო სამსახურისადმი ახალგაზრდობის დამოკიდებულებით. სასიამოვნო ფაქტია ის, რომ ჩვენს რესპუბლიკაში ახლა შექმნილია და ნაყოფიერად მოქმედებს მშრომელთა ფართო მასების, კერძოდ, ახალგაზრდობის სამხედრო-პატრიოტული და ინტერნაციონალური აღზრდის ისეთი მწყობრი სისტემა, რომელიც უზრუნველყოფს პოლიტიკურად მომწიფებული, ფიზიკურად და სულიერად ჯანსაღი თაობით საბჭოთა არმიის ცალკეული ნაწილების შევსებას. აღსანიშნავია, რომ ამ მნიშვნელოვანი საქმის ნარმატებებს განაპირობებს საქართველოს კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტისა და ამიერკავკასიის ნითულ-დრონოვანი სამხედრო ოლქის სარდლობის ერთობლივი მუშაობა, რომელსაც საფუძველად უდევს მრავალფეროვან ღონისძიებათა ერცელი პერსპექტიული და კონკრეტული გეგმები.

საბჭოთა არმიის რიგებში სავალდებულო სამსახურისათვის ჩვენი ახალგაზრდობის მომზადების, მათთვის ჯარისკაცული ჩვევების გამოუშვებების, ხალხისა და არმიის ურღვევი მეგობრობის შემდგომი განმტკიცების საგულისხმო მაგალითები და საყურადღებო ფაქტები ჩვენში ახლა ბევრია. ამ მხრივ საინტერესოა ამიერკავკასიის ნითულდროშოვანი სამხედრო და სასაზღვრო ოლქების და ადგილობრივი შრომითი კოლექტივების მრავალმხრივი ურთიერთობისა და ერთობლივი მუშაობის გამოცდილება. სამხედრო ნაწილები და სამოქალაქო ორგანიზაციები შეფობას უწევენ ერთმანეთს, ხშირია შემოქმედებითი კოლექტივების, ლექტორ-მომხსენებლების გაცვლა, ერთმანეთთან სტუმრობა, სამეურნეო საქმეებში დახმარება. სამხედრო-პატრიოტული სულისკვეთებით მოსახლეობის აღზრდის საქმეში კარგი გამოცდილება აქვთ შექნილი თბილისის, აფხაზეთის, აჭარის, სამხრეთ ოსეთის, ქუთაისის, რუსთავის, ახალციხის და სხვა პარტიულ, საბჭოთა, კომკავშირულ ორგანიზაციებს, ცალკეულ სანარმოებს, დაწესებულებებს, სამხედრო კომისარიატებს.

ჩვენი რესპუბლიკის ადგილობრივი პარტიული, საბჭოთა, კომკავშირული ორგანიზაციები ახალგაზრდობის სამხედრო-პატრიოტული და ინტერნაციონალური სულისკვეთებით აღზრდისათვის უნარიანად იყენებენ საბრძოლო დიდების მუზეუმებს, სპეციალურ ოთახებს, გიერთანებებს, მომაგალი მეომრების უნივერსიტეტებს. ამასთან ისიც აღსანიშნავია, რომ ამ საქმეში ფასდაუდებელი წვლილი შეაქვს ხალხთა მეგობრობის მუზეუმს, ამიერკავკასიის ნითულდროშოვანი სამხედრო ოლქის ჯარების ისტორიის მუზეუმს, რომელთა ღონისძიებებში ყოველწლიურად ათიათასობით მშრომელი მონაწილეობს.

ერთი სიტყვით, საქართველოს პარტიული და საბჭოთა ორგანიზაციები ყოველწლიურად ცდილობენ, რომ სულ უფრო მტკიცედ ბოლეს და ღრმავდებოდეს მოსახლეობისა და საბჭოთა მეომრების კავშირურთიერთობა, თითოეულმა მოქალაქემ სრულად შეიგნოს თავისი თანაზიარობა ქვეყნის თავდაცვისუნარიანობის განმტკიცების, სამშობლოს უშიშროების უზრუნველყოფის ამოცანების გადაწყვეტასთან. სამხედრო-პატრიოტული აღზრდის, თავდაცვითი მასობრივი მუშაობის გაუმჯობესების საქმეში ერთ-ერთი უპირველესი როლი ეკუთვნის არმიის, ავიაციისა და ფლოტის ხელმძღვანელობის საზოგადოებას. მისი ადგილობრივი ორგანოები, რომლებიც ათიათასობით მოქალაქეს აერთიანებენ, დიდ მუშაობას ეწევიან ახალგაზრდობის სამხედრო სამსახურისათვის მოსამზადებლად. მაგრამ ის, რაც ამ მხრივ კეთდება, ჯერ კიდევ არ არის საკმარისი. ამ უმნიშვნელოვანეს საქმეს დიდი მონდომება, ენთუზიაზმი, შემართება და ორგანიზმატორული მუშაობა სჭირდება.

ამოცანა ის არის, რომ ჩვენმა პარტიულმა, საბჭოთა, კომკავშირულმა ორგანიზაციებმა ყოველი ღონისძიებით ეცადონ, რათა უფრო განმტკიცდეს და გაღრმავდეს კავშირი ამიერკავკასიის სამხედრო და სასაზღვრო ოლქების ჯარების ცალკეულ ნაწილებთან, ქვეგანაყოფებთან, გაძლიერდეს საშეფო დახმარება, პოლიტიკური და ორგანიზაციული მუშაობით, პრაქტიკული მეგზურობით გავუღრმაოთ ახალგაზრდებს არმიაში სავალდებულო სამსახურის სურვილი. ყოველი ლექციისა და საუბრის დროს უნარიანად უნდა ვიფეხებდეთ ცოცხალ ფაქტებს, სამამულო ომის ისტორიის, ფრონტის, ზურგის მშრომელთა და მებრძოლთა გმირობის მაგალითებს. განსაკუთრებული ყურადღება უნდა მიექცეს გასანევები პუნქტების საქმიანობის მკვეთრ გაუმჯობესებას. აქ სხვა ორგანიზაციულ მუშაობასთან ერთად სისტემატურად უნდა ვანყობდეთ შეხვედრებს, საუბრებს მოწინავე მუშებთან, კოლმეურნეებთან, ინტელიგენციის წარმომადგენლებთან, გასანევე პუნქტებში ისეთი ღონისძიებები უნდა იმართებოდეს, რომლებიც ხელს შეუწყობს ახალგაზრდობის უფრო უკეთ მომზადებას საბჭოთა არმიაში სამსახურისათვის.

სამხედრო-პატრიოტული და ინტერნაციონალური სულისკვეთებით მშრომელთა, კერძოდ, ახალგაზრდების აღზრდა მთელი ჩვენი იდეოლოგიური მუშაობის ერთ-ერთი მთავარი მიმართულება უნდა იყოს. წინაპართა გმირული საქმეები, სტუმარმოყვარეობისა და, საერთოდ ჯანსაღი მამულიშვილური ტრადიციები აშრალებს და აღამაზებს ჩვენი დღეების შესანიშნავ შემოქმედების საქმიანობას.

ჩვენი ყოველდღიურობა აღსავსეა ღირსშესანიშნავი ფაქტებითა და მოვლენებით, რომლებიც უფრო ზრდის ჩვენი ადამიანების, პატრიოტული სიამაყის გრძნობას. ამის მკაფიო მაგალითებია რესპუბლიკის მიღწევები სახალხო მეურნეობის, კულტურული შენებლობის ყველა უბანზე, ნეგატიური მოვლენების წინააღმდეგ ბრძოლის ყველა რგოლში, იმ ჯანსაღი და მძლავრი მდინარების სულ უფრო გაძლიერებაში, რომელიც ასე თვალნათლივ იგრძნობა ჩვენს ყოველდღიურ ცხოვრებასა და შრომაში.

სოციალისტური სამშობლოს თავდაცვისუნარიანობის, მისი შეიარაღებული ძალების სბრძოლო ძლიერების შემდგომი განმტკიცების ინტერესები მოითხოვს კიდევ უფრო გაღრმავდეს სამხედრო-პატრიოტული სულისკვეთებით ადამიანების აღზრდა თითოეულ საწარმოსა და კოლმეურნეობაში, დანესებულებებსა და შრომითს კოლექტივებში. მთავარი ის გახლავთ, რომ მკვეთრად ავამაღლოთ გასანევე ასაკის ახალგაზრდების ფიზიკური მზადყოფნა, პოლიტიკური წრთობა, გამახვილდეს ყურადღება ტექნიკური და სამხედრო-გამოყენებითი სპორტის ეფექტურობასთან. როცა ჩვენს მშობლიურ არმიასა და სამხედრო-საზღვო ფლოტს ღირსეულ შვილებს ვუმზადებთ, ყოველმხრივ უნდა ვეცადოთ, რომ ჩავუნერგოთ ახალგაზრდებს პატრიოტული და ინტერნაციონალური მოვალეობის გრძნობა, ვასანევლოთ ამტანობა, სიმამაცე, ამხანაგის ერთგულება, გარშემო მყოფთა პატივისცემა.

საბჭოთა არმიაში სავალდებულო სამხედრო სამსახური უაღრესად სპპატიო და პატივისცემი მოვალეობა გახლავთ. ამიტომ ადგილობრივმა პარტიულმა, საბჭოთა, კომკავშირულმა, სამეურნეო ორგანოებმა, სამხედრო კომისარიატებმა ყოველი ღონე უნდა იხმარონ იმისათვის, რომ აღზარდონ მტკიცე, ამტანი, მამაცი, პატრიოტი მეომრები, რომლებსაც ექნებათ სამშობლოს ბედისათვის მოქალაქეობრივი და კონსტიტუციური პასუხისმგებლობა, სპპატიო მოვალეობის კეთილსინდისიერი შესრულების მაღალი გრძნობა.

ᲐᲠᲜᲐᲮᲣᲚᲘ დაძაბულობაა ამ დღეებში რესპუბლიკის ენერგეტიკულ კომპლექსში. დაიწყო ზამთარი და მკვეთრად გაიზარდა ელექტროენერგიის მოხმარება, სეზონურმა ჰიდროელექტროსადგურებმა კი არსებითად შეიმცირეს მისი გამომუშავება, რაც უმთავრესად გამოწვეულია საქართველოს მდინარეებში წყლის დონის დაკლებით. ამის შედეგად შეიქმნა აუნაზღაურებელი დეფიციტი, რომელმაც გამოიწვია შეფერხებები მოსახლეობისა და სამრეწველო საწარმოებისათვის ელექტროენერგიის მიწოდებაში.

საქართველოს კომპარტიის ცენტრალურმა კომიტეტმა და რესპუბლიკის მთავრობამ გაითვალისწინეს შექმნილი ბოლო ვითარება და ახორციელებენ ქმედითს ღონისძიებებს ენერგოსისტემის სტაბილური მუშაობის უზრუნველყოფისათვის, რომელზეც ბევრად არის დამოკიდებული საიუბილეო წლის უკანასკნელი თვის დაძაბული დავალებების შესრულება, ხუთწლედის მესამე, შუაგული წლის წარმატებული სტარტისათვის მტკიცე საძირკვლის შექმნა. შემუშავებულია ელექტროენერგიის ყოველმხრივი დაზოგვის, მისი რაციონალური გამოყენებისა და უეკონომობის, მფლანგველობის წინააღმდეგ ბრძოლის სისტემა.

კერძოდ, საქართველოს კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის დადგენილებით შეიქმნა ელექტროენერგიის დანაკარგების წინააღმდეგ ბრძოლის რესპუბლიკური შტაბი, რომელშიც შევიდნენ საქართველოს კომპარტიის ცენტრალურ კომიტეტთან არსებული პარტიული კომისიის, რესპუბლიკის სახალხო კონტროლის კომიტეტის, პროკურატურის, „საქმთაკავშირეგრგის“ სამმართველოს ხელმძღვანელები. ამ შტაბის სამუშაო ჯგუფები მკაცრ კონტროლს უწევენ სახალხო მეურნეობის ყველა დარგში ელექტროენერგიის რაციონალურ გამოყენებას, სისტემატურად იხილავენ მისი უყაირათო ხარჯვის ფაქტებს, თითოეული მათგანის გამო ოპერატიულად ახორციელებენ გადაწყვეტილ ღონისძიებებს.

ᲛᲙᲐᲪᲠᲐᲓ ᲣᲜᲓᲐ ᲛᲝᲕᲙᲘᲗᲮᲝᲗ

ᲗᲑᲘᲚᲘᲡᲘᲡ ელექტრომშენებელი ქარხანაში ერთ დღე-ღამეში დაზოგეს დაახლოებით 500 კილოვატსაათი ელექტროენერგია მარტო იმის შედეგად, რომ გამორთეს საწარმოო სათავსოების ფანჯრის მინები ჭუჭყიანი. ამ ნაბიჯმა საწარმოო სათავსოებში ბუნებრივ განათებას, რომელიც დღისით საჭირო არ არის, და ძალური ტრანსფორმატორი. ამდენი ელექტროენერგია საკმარისია იმისათვის, რომ საწარმომ ერთი საათის განმავლობაში იმუშაოს.

ეს არის მხოლოდ ერთი კონკრეტული შედეგი იმ დღეს რესპუბლიკური შტაბის სამუშაო ჯგუფის მიერ მოწყობილი რეიდ-დათვალიერებისა, რომელიც მიზნად ისახავდა გამოვვლინა სათობა-ენერგეტიკული რესურსების დაზოგვის. აქ არსებული რეზერვები. რეიდმა აგრეთვე ცხადყო, რომ თითქმის ხუთი პროცენტი ელექტროენერგია იკარგება ქარხნის ინდუქციურ ღუმელებში არასაკმარისი თბოიზოლაციის გამო. ეს კი ყოველ დღე-ღამეში კიდევ 180 კილოვატსაათ ელექტროენერგიის შეადგენს. ანალოგიური დანაკარგები აქვს საწარმოს იმის გამოც, რომ მისი საწარმოო სათავსოების ფანჯრის მინები ჭუჭყიანია. ქარხანაში არ ხორციელდება რეაქტიული სიმძლავრის კომპენსაცია, შემუშავებული არ არის ღონისძიებები „პიკის“ საათებში ელექტროენერგიის ხარჯვის დტვირთვის რეგულირებისათვის...

შტაბმა თავის სხდომაზე განიხილა რეიდის შედეგები და დასკვნა, რომ მხოლოდ დათვალიერების დროს გამოვლენილ ნაკლოვანებათა აღმოფხვრა მისცემს შესაძლებლობას საწარმოს განსაკუთრებული დანახარჯების გარეშე დაზოგოს წელიწადში 260 ათასი კილოვატსაათზე მეტი ელექტროენერგია, კერძოდ ინდუქციური ხარჯვის ექვს პროცენტზე მეტს შეადგენს.

სერიოზული დარღვევები გამოვლინდა სათბობის, სარეგა-სპეხი მასალების ხარჯვის საქმეშიც. მაგალითად, ქარხანა ყოველწლიურად იყენებს 80 ათას კუბურ მეტრ ბუნებრივ გაზს, რომლის ძირითადი მომხმარებელია სამეგდლო ღუმელი. მაგრამ აქ არ არის გაზისა და ჰაერის ხარჯვის მანომეტრები, დარღვეულია ღუმელის ჰერმეტულობა, რაც იწვევს არარაციონალურ დანახარჯებს. საწარმოში ყოველწლიურად იკარგება დაახლოებით 150 „გიგაკალორია თბოენერგია იმის გამო, რომ საამქროებში იზოლირებული არ არის თბოტრასა. არადამაკმაყოფილებელ მდგომარეობაშია ქარხნის ნავთობის სასაწყობო მეურნეობა. დაახლოებითი გაანგარიშებით, მისი მიღება-შენახვისა და გაცემის დროს დანაკარგები წელიწადში ოთხ ტონამდე საწვავს შეადგენს.

ყოველივე ეს, აღინიშნა სხდომაზე, იმის შედეგია, რომ ქარხნის ხელმძღვანელობა, პარტიული, პროფკავშირული, კომკავშირული ორგანიზაციები ჯეროვან ყურადღებას არ უთმობენ სათობა-ენერგეტიკული რესურსების დაზოგვას. ფორმალურად მიმდინარეობს საწარმოში სოციალისტური შეჯიბრება ᲛᲐᲦᲐᲚᲘᲗᲘᲠᲝᲕᲜᲣᲚᲘᲡᲗᲕᲘᲡ. საწარმოს ორი დიდი სამამრეს, დამამზადებელი და საგენერატორო საამქროს კოლექტივებს, მაგალითად, საერთოდ არ უკისრიათ ელექტრო და თბოენერგიის დაზოგვის ვალდებულებანი. ქარხანაში არ აწარმოებენ ელექტროენერგიის ხარჯვის აღრიცხვას სამამქროების მიხედვით, ამიტომ შეეძლებელი თითოეულ სამამქროში მისი ფაქტობრივი დანახარჯების განსაზღვრა და, შესაბამისად ენერგეტიკული რესურსების დაზოგვისათვის გაშლილი შეჯიბრების გამართვა-ბელთა გამოვლენა.

შტაბის წევრებმა საგულდაგულოდ გააანალიზეს შექმნილი მდგომარეობა და პრინციპული, პარტიული შეფასება მისცეს გამოვლენილ უყაირათობასა და მფლანგველობას. გამოიოქვა კონკრეტული რეკომენდაციები, რომელთა მიზანია სათბობ-ენერგეტიკული რესურსების დაზოგვაში ინიციატივა ამოქმედდეს ყველა ეკონომიური ბერკეტი. ანალოგიური ღონისძიებანი გამოიყენეს ავტოსანქენის მარილ ქარხანაში, სადაც ორ ეკაუფ-წნევაზე, რომელშიც ორ ეკაუფ-წნევაზე, რომელშიც ორ ეკაუფ-წნევაზე, რომელშიც ორ ეკაუფ-წნევაზე, ორ ეკაუფ-წნევაზე, ორ ეკაუფ-წნევაზე,

პარტიული ცხოვრება: 80-იანი წლების კომუნისტები

ახალი რეისის მოლოდინში...

ყველა ადამიანი თავისი ცხოვრების ცხოვრობს, ზოგს ლამაზი, შინაარსიანი ბიოგრაფია აქვს, ზოგს — არაფრით დაინტერესო... კომუნისტ რეზო ელიაველის ცხოვრების გზა ძალზე საინტერესოა. იგი საშუალო სკოლის დამთავრებისთანავე დიდ და ვეებერა ცხოვრ სჯნის შეეჭიდა — მუშაობა დაიწყო ამიერკავკასიის რკინიგზის სამტრედიის განყო. ფილებაში საოცარ-მოტივო დეპოს ცეცხლფარეშად. ეს იყო 1954 წლის აპრილში. ჩიხატურის რაიონის მთის სოფელ ფარცხმდიან ჩამოსულ ახალგაზდა რკინიგზელს პირველ დღეებში ფარცხმელ ბიჭს ეძახდნენ დეპოელები. ერთი წლის შემდეგ იგი მემანქანის თანაშეგირდად გადაიყვანეს.

ეს ბიჭი ჩინეთიდან მემანქანე დადგებაო, წინასწარმეტყველებდნენ ვეტერანი რკინიგზელები. ერთხანს ჩამოსცილდა საყვარელ სამშობლოს — 1958 წელს ყამარი მიწების ამთვისებელთა რაზმს შეუერთდა. იქაც ჩვეული მოწადინებით იღწვოდა. ყაზახეთიდან დაბრუნების შემდეგ მემანქანის ადგილი დაიკავა და მას შემდეგ ალარ მოშორებია რკინიგზის მაგისტრალს. რეგვანი ჯერ დეპოს კომკავშირის კომიტეტის. მდივნად აირჩიეს, შემდეგ პარტიული ბიუროს მდივნად, ახლა იგი პარტიული კომიტეტის მდივნის მოადგილეა. რკინიგზელთა საკავშირო კონფერენციაზე „გუდოკში" გამოქვეყნებულ მოწოდებას რკინიგზის ყველა დეპოში პარტიის XXV ყრილობის სახელობის მემანქანეთა კოლონის შექმნის შესახებ პირველი რ. ელიაველი გამოეხმაურა. მან 16 მემანქანის შემადგენლობით შექმნა ასეთი კოლონა, რომელსაც სათავეში თავად ჩაუდგა. მას შემდეგ შვიდი წელი გავიდა. კოლონა ზედიზედ ყოველ წელს დიდი გადაჭარბებით ასრულებს წლიურ ვალდებულებებს. მეთვე ხუთწლედი ვადამდე განვადეს, ხოლო მეოთხეთვეტეტე ხუთწლედში ახალი. გადიდებული ვალდებულებანი იკისრეს — გადაიყვანონ 2.000 მძიმეწონიანი მატარებელი, გეგმის გადამეტებით გადაზიდონ 600.000 ტონა ტვირთი და დაზოგონ 2.000.000 კილოვატსაათი ელექტროენერგია.

სსრ კავშირის შექმნის 60 წლისთავის ღირსეული შეხვედრისთვის კოლონის წევრებს ნაკირი ჭქონდათ—მეთერთმეტე ხუთწლედის ორწლიანზვრის დავალება შეესრულებინათ 18 დეკემბრისათვის. ფეტქმბრისთვის შეასრულეს. რკინიგზელები სიტყვის ხალი გამოდგნენ და ამაზე ყალიზე ნათლად სტატისტიკა მეტყველებს. ეი ისიც: გადაიყვანეს 980 მძიმეწონიანი მატარებელი, გადაზიდეს 301.000 ტონა ტვირთი, დაზოგეს 1.145.730 კილოვატსაათი ელექტროენერგია. კოლონის ზრომბის კალენდარზე 1983 წლის აგვისტოა.

ნოვატორმა მემანქანემ, სსრ ელიავიელმა, — ერთხელ კიდევ დავადასტურეთ ჩემი ერთგული მეგობრები. არ მიდადატეს-მეთქი, ეფიქრობდი. ანდა რატომ უნდა ელალტა, მოელა-პატრონობა და ყურადღება არასეროს დაეკარგა. ამის იმედი მქონდა. ჩავრთე თუ არა, დაიძრა. ასე დაიწყო ჩემი მეტად გაგებული სარისკო მგზავრობა, დიახ, რისკიანი, მგზარამ მეტად საინტერესო. მხოლოდ მაშინ მოვთქვი ნეტა, როდესაც ზღვისპირეთის მიხვეულ-მოხვეულ ადგილებს გამოვშორდა, ეიცოდი, ჩემს მგზავრობას მთელი რკინიგზის შემადგენლობა, ჩემი თანამოსაქმეები ადევნებდნენ თვალყურს და ამიტომაც არც ვნერვიუ, არც გამოკიდლებ, არც მოწადინება დამეზოგავს ამ სახოფათო მგზავრობის კეთილად ბოგვირგვნებისათვის. ერთი ელავლით ამოდენა ტვირთი ჯერ არავის გადაუზიდავს.

უკან დარჩა მღელვარება, მძიმე ფუთები. და აი, გამაოცებდა...

რეგვნის ხასიათის ერთ-ერთი გამოსაზოგადოებელი თვისება კოლეტივიზმის გრძნობაა. თავის წარმატებების სრულფასენოვან მონაწილეებად მიიჩნია თანამოსაქმეები — მოწონავე მემანქანეები 3. ფრანგიშვილი, ა. ლამბაშიძე, მ. ჩაჩუა, ლ. ლეკაკა, ს. ბარამიძე და სხვები.

სამტრედიის რკინიგზის კვანძის პარტიული კომიტეტის მდივანმა დ. რამაშვილმა ბევრი საინტერესო, ეოცალი მაგალითი მოიყვანა იმისა, თუ რა ენთუზიაზმით ასრულებს ყველა პარტიულ ვალებულს ნოვატორი მემანქანე რ. ელიავიელი, ახლა კიდევ ახალი ინიციატივა გამოუჩენია — სურამის გადასასვლელზე გაატარონ ათასობით ტონა ტვირთიანი მატარებელი. ამ წონის მატარებელი ჯერ არ გადასულა დასვლეთიდან აღმოსავლეთის რკინიგზაზე. მაკარენელს ბათუმიდან წამოიყვანს ა. ელიავიელი, ჩაიყვანს ზესტაფონში, იქიდან კი მას წაიყვანენ ხაშურელი და თბილისელი მემანქანეები, საქართველოს სსრ უმაღლესი სპორტს დეპუტატები ხაჩიძე და კაკაბაე, რომლებიც სოციალისტერ შეკიბრებაში არიან ჩაბმული რევანშან. ენახოთ, როგორ დამთავრდება ეს საინტერესო რეისი. თავად ნოვატორ მემანქანეს ექვი არ ეპარება წარმატებაში.

ჩვენ კი გვწამს რომ ეს გამარჯვება უკანასკნელი არ იქნება მისთვის და მისი კოლეტივისთვის — პარტიის XXV ყრილობის სახელობის მემანქანეთა კოლონისათვის.

ბ. ჩხაიძე.

„კომუნისტის" სპ. კორ.

სურათზე: ნოვატორი მემანქანე რ. ელიავიელი.

ნუ გადავდებთ ეროვნულ საქმეს

„ბრინჯაოს მხედრის" უკანასკნელი აკადემიური გამოცემის წინასიტყვაობაში ეკითხულობთ: „პუშკინის ქმნილებებში ჩვენ გვაინტერესებს მთელი მათი შემოქმედებითი ისტორია, ბედი ყოველი სტროფისა, ყოველი სიტყვისა, ყოველი სასვენი ნიშნისა, თუკი მას ოდნავ მაინც აქვს რადენადმე დამოკიდებულება ამა თუ იმ პასაჟის „ზრახა" („ნაუკა", ლენინგრადი, 1978). სურათიც შესაბამისია: 288-ავერდიან წიგნში თვითონ ა. პუშკინის ხეზეულებას სულ რაღაც 8 ფურცელი უჭირავს, დანარჩენი კი დათმობილი აქვს პოემის ვარიანტებს, ტექსტის წყაროებს, ნაირჟანრებებს, შავ ჩანაწერებს, დოკუმენტურ მასალებს, ლეტერატურულ ფონს, პოემის ჩანაფიქრისა და შექმნის, პუბლიკაციისა და შესწავლის, ისტორიის, ავრეთვე, სსრ კავშირის ხალხთა და ოცდა ენების ბრწყინვალე პოემის თარგმანთა საძიებლებს, ილუსტრაციათა და შემოკლებათა სიებს.

როგორც ვხედავთ, თანამედროვე რუსული საბჭოთა ტექსტოლოგიის მეცნიერებას აინტერესებს თავისი დიდი წინაპრის ყოველი ქმნილების არა მარტო შემოქმედებითი ისტორია, არა მარტო ყოველი სტროქონი, ყოველი სიტყვა, არამედ გენიალური პოეტის მიერ დასმული ყოველი სასვენი ნიშანიც კი.

პრესაში ამის წინათ გაჩნდა ცნობა, რომ მზადდება ა. პუშკინის თხზულებათა ახალი 30-ტომიანი აკადემიური გამოცემა. როგორც ცნობილია, დღემდე პუშკინის თხზულებათა ყველაზე სრულ კრებულად ითვლება 1937-49 წლებში განხორციელებული 16-ტომიანი დიდი აკადემიური გამოცემა (ყველა დანარჩენი შემდგენდრონიული კრებულები მეტ-ნაკლებად ამ უკანასკნელზეა დამოკიდებული). მაშ, რის ხარჯზე ხდება რუსეთის უდიდესი პოეტის ახალი აკადემიური გამოცემის თითორად ვაზრდა? ცხადია, საბჭოთა ტექსტოლოგიის მეცნიერების ახალ მოთხოვნათა ხარჯზე, პუშკინისტთა ასეული თაობის მიერ წლების მანძილზე გაწეული ხანგრძლივი შრომით მიღებული კოლოსალური შედეგების შეჯამების საფუძველზე!

უკრაინის მეცნიერებათა აკადემიის ტ. შევჩენკოს სახელობის ლიტერატურის ინსტიტუტმა მოამზადა ოცამეა 50-ტომიანი მეცნიერულ-ტექნიკური გამოცემა (ჯერჯერობით გამოცემულია 24 ტომი), ავრეთვე მკითხველებს მიაწოდა ივანე კოტლიარევსკის ნაწერების კრებული. ამას გარდა, უკრაინელმა ტექსტოლოგებმა მოამზადეს და მალე შეუდგებიან პავლო ტიჩინის 15-ტომეულისა და მაქსიმ რილსკის 20-ტომეულის გამოცემას, ხოლო მომავალი ხუთწლედიდან უკვე დაგეგმილი აქვთ გამოუშვან ტარას შევჩენკოს თხზულებათა ახალი აკადემიური გამოცემა.

მომმე სომხეთში უკანასკნელ წლებში ზედიზედ გამოვიდა სოფელ ტ. ალისიანოსთა — აკოფ პარონიანის (11 ტომად), ეღიშე ჩარენცის (6 ტომად, მალე გამოვა დამატებითი მეშვიდე ტომი), დერენიკ დემირჩიანის (14 ტომად, უკვე გამოიცა 4 ტომი) და სხვათა მოავალტომეული აკადემიური გამოცემები. რომელთაც სოფხეთის მეცნიერებათა აკადემიის მ. აბეღიანის სახელობის ლიტერატურის ინსტიტუტი ხელმძღვანელობს. ახლა მიმდინარეობს გაცნობიერებული მზადება მიქაელ ნალბანდიანის (6 ტომად), ოვანეს თუმანიანისა და ავეტიქ ისაგიანის ათტომეულების აკადემიური გამოცემისათვის.

ამავამად მოსკოვისა და ლენინგრადის სახელთანმეფულ ტექსტოლოგთა გაერთიანებული ძალებით მიმდინარეობს სამი დიდი კლასიკოსის — დოსტოევსკის, ჩეხოვისა და ტურგენევის 30-ტომიანი ახალი აკადემიური გამოცემების მომზადება, რომლებიც მალალ მეცნიერულ დონეზე ხორციელდება.

აღარაფერს ვამბობთ მაქსიმ გორკის ინიციატივით სსრ კავშირის მეცნიერებათა აკადემიასთან ჯერ კიდევ 30-იან წლებში დაარსებულ „ლიტერატურნოე ნასლედსტვოსა" და „ლიტერატურნაე პამიატნიკის" სერიებზე, რომელთა დღემდე გამოცემულ ათეულობით ტომებში არაერთ ბრწყინვალე ჩანაფიქრს შეეცხო ხორცი და რუსული კლასიკური ლიტერატურის ბევრი პირველხარისხოვანი ძეგლი შესანშნავი ტექსტოლოგიური აპარატიფურთ სწორედ ამ სერიების წყალობით ეღირსა მზის სინათლეს. დიდი ხანი არ არის, რაც გამოიცა ტარას შევჩენკოს და მიხეილ ლერმონტოვის ენციკლოპედიები. რუსი, უკრაინელი და ბელორუსი ლიტერატურათმცოდნენი ენციკლოპედიებს სხვა კლასიკოსებზეც აშზადებენ.

რა მდგომარეობაა ამ მხრივ ჩვენთან? **პირდაპირ უნდა ვაღიაროთ, რომ ქართველ კლასიკოსთა აკადემიური გამოცემის საქმეში ჩვენ საგძალნობლად ჩამოვრჩებით საერთო ხაკვანრთ დონეს.**

კარგა ხანია (უკვე თითქმის რამდენიმე წელია!) მკითხველს აღარ უნახავს ალ. ჭავჭავაძის, გრ. ორბელიანის, ილიას, აკაკის, ვაჟას, აკ. ყაზბეგის, დ. კლდიაშვილის და სხვა კლასიკოსთა აკადემიური გამოცემები. მაგალითად, გრ. ორბელიანის ეპისტოლაურ-მეგზაკიერეობის სანიმეშო მეცნიერული გამოცემის (ა. გაფრეულის რედაქციით, ტ. I-II, 1936-37წ.) წამოწყებიდან ორმოც წელზე მეტი გავიდა და ეს საქმე დღემდე მაინც არ არის მოლმდე მიყვანილი. ხელმეუწვდომელი გახდა ივანე მაჩაბლის კლასიკური თარგმანები და, საერთოდ, მისი შემოქმედებითი მემკვიდრეობა ჯერ კიდევ არ არის სათანადოდ თავმოყრილი. დღემდე ვალად გვაძევს გიორგი ლეონიძის მხატვრული და მეცნიერული ნაწარეკის სრული გამოშზეურება და ა. შ. ჩვენ საგანგებოდ ხაზს ვუსვამთ ფუნდამენტურ ტექსტოლოგიურ კვლევა-ძიებაზე დამყარებულ ქართველ კლასიკოსთა აკადემიური გამოცემების ჩამორჩენილობას ამ სეზეულ „ლიტერატურნოე ნასლედსტვოსა" და „ლიტერატურნეი პამიატნიკის"სერიებზე, რომელთა დღემდე გამოცემულ ათეულობით ტომებში არაერთ ბრწყინვალე ჩანაფიქრს შეეხო ხორცი და რუსული კლასიკური ლიტერატურის ბევრი პირველხარისხოვანი ძეგლი შესანშნავი ტექსტოლოგიური აპარატიფურთ სწორედ ამ სერიების წყალობით ეღირსა მზის სინათლეს. დიდი ხანი არ არის, რაც გამოიცა ტარას შევჩენკოს ენციკლოპედია. რუსი, უკრაინელი და ბელორუსი ლიტერატურათმცოდნენი ენციკლოპედიებს სხვა კლასიკოსებზეც აშზადებენ.

ეს, ალბათ, ტარას შევჩენკოს ენციკლოპედიაზე ადრე, ან მალე შეუდგებიან ტარას შევჩენკოს ენციკლოპედიის გამომცემლობა „ნაუკა"-ზეო ამ ამბავს ეუბნებიან ეროვნული ლიტერატურის ისტორიის ინსტიტუტს ტექსტოლოგიის განყოფილებაში წლების მანძილზე გამოსაცემად მომზადებული და დაბეჭდვას ელის: შ. ალაგიასპირელი (3 ტომად), ზ. ანტონოვი (1 ტომად), ე. გაბაშვილი (3 ტომად), ბაჩანა (2 ტომად), ა. ერისთავ-ხოშტარია (4 ტომად), გ. ერისთავი (1 ტომად), რ. ერისთავი (4 ტომად), ი. ეკვთვილი (4 ტომად), დ. კლდიაშვილი (3 ტომად), შ. მღებეშელი (2 ტომად), ს. მგალობლიშვილი (5 ტომად), ნ. ლომოური (2 ტომად), ჭ. ლომთათიძე (2 ტომად), ნ. ნაკაშიძე (3 ტომად), ვ. ნინოშვილი (2 ტომად), ბ. ოსაბაძე (3 ტომად), გ. ფეფინაშვილი (3 ტომად), ვ. ფარეგანელი (12 ტომად), კ. მაყაშვილი (3 ტომად), ვ. გაფრინდაშვილი (2 ტომად), ალ. ორბელიანი (3 ტომად) და სხვ.

ილია ჭავჭავაძის დამაღებიის 140 წლისთავის საიუბილეო დღეებში მთავრობის კომისიამ მიიღო გადაწყვეტილება მწერალთა თხზულებათა ახალი აკადემიური გამოცემის მოსამზადებლად იმ ვარაუდით, რომ აღნიშნული წამოწყება დამთავრდეს ილიას დაბადების 150 წლისთავისთვის, ესე იგი 1987 წლისთვის. ამ დიდი ეროვნული საქმის შესრულების მეტად სასპტიო და პასუხსაგები მისია დაეკისრა რუსთაველის სახელობის ქართული ლიტერატურის ისტორიის ინსტიტუტს. მეოქმნა სარედაქციო კოლეგია, რომელშიც შეეიდნენ სახელმძღვანელი ქართველი მეცნიერები, მწერლები, ტექსტოლოგი სპეციალისტები. უკვე სასტამბოდ არის გამზადებული ილიას თხზულებათა პირველი ორი ტომი, თითქმის ბოლომდეა არის მიყვანილი 10 ტომის მომზადება. დანარჩენი ტომების მოამზადება (საბოლოოდ 20 ტომს შეადგენს) უახლოეს წლებში დამთავრდება. ამას გარდა, გამოცემის ოცტომეულს ორ ტომად დაეტოვეს სრულ[illegible] ეროვნული ლიტერატურის ისტორიის ინსტიტუტს ტექსტოლოგიის განყოფილებაში. ეს ტომები ეროვნული ლიტერატურის ისტორიის ინსტიტუტის ტექსტოლოგიის ლაბორატორიის ინსტიტუტის ტექსტოლოგიის ლაბორატორიის ინსტიტუტის ტექსტოლოგიის ლაბორატ

60

სსრ კავშირის შექმნის 60 წლისთავის შესახვედრად

თემატიკური მრავალფეროვნება, მნიშვნელოვანი პრობლემები

ენათმეცნიერების ინსტიტუტის სამეცნიერო სესია

გაიმართა საქართველოს სსრ მეცნიერებათა აკადემიის ენათმეცნიერების ინსტიტუტის მორიგი XXXVIII სამეცნიერო სესია, რომელიც ისტორიულ თარიღს — სსრ კავშირის შექმნის 60 წლისთავს მიეძღვნა.

სესია გახსნა და შესავალი სიტყვა წარმოთქვა ენათმეცნიერების ინსტიტუტის დირექტორმა, აკადემიკოსმა ქეთევან ლომთათიძემ, რომელმაც აღნიშნა, თუ რა დიდი მნიშვნელობა ჰქონდა საბჭოთა კავშირის შექმნას კავკასიის მეცნიერიცხოვანი ერების, განსაკუთრებით, დამწერლობის არმქონე ერების კულტურულ-მეცნიერული განვითარებისათვის; ამის თვალსაჩინო დასტურია ირანიული-კავკასიური ენათა შესწავლის დღევანდელი დონე და მასშტაბები.

სესიაზე მოხსენებები წაიკითხეს საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის აკადემიკოსებმა არნ. ჩიქობავამ და ქ. ლომთათიძემ, პროფესორებმა ბ. ჯორბენაძემ, ა. კიბრიროვმ და ალ. მაჰმადოვმა, ფილოლოგიის მეცნიერებათა დოქტორებმა გ. ბურჭულაძემ და ო. კახაძემ, ფილოლოგიის მეცნიერებათა კანდიდატებმა გ. თოფურიამ, ალ. ჭინჭარაულმა, ლ. ეხუბიძემ, ი. მელიქშვილმა, გ. კვარაცხელიამ და გ. ბედოშვილმა.

აღსანიშნავია წარმოდგენილი მოხსენებების თემატიკური მრავალფეროვნება, დასმული პრობლემების მნიშვნელობა როგორც კერძო, თეორიული ენათმეცნიერების თვალსაზრისით. მოხსენებები შეეხებოდა ქართულ, ქართველურ და მთის იბერიულ-კავკასიურ ენათა მდიდარ მონაცემებს, მათში დასმული იყო უძველეს ენობრივ შრეებთან, ისტორიულ მორფოლოგიასთან დაკავშირებული საკითხები, ასევე სინტერესოდ იყო წარმოდგენილი აქტუალური პრობლემები სინტაქსისა და ფუნქციონალური სტილისტიკის სფეროდან და სხვა.

ენათმეცნიერთა მორიგ შეკრებაზე ცხოველი აზრთა გაზიარება გაიმართა. დასასრულ, სამეცნიერო სესიის მუშაობის შედეგები შეაჯამა აკადემიკოსმა ქ. ლომთათიძემ.

ა. არაბული,
ფილოლოგიის მეცნიერებათა კანდიდატი.

ექსპონატები გვაცნობენ

საბჭოთა ოსეთის სახელმწიფო მხარეთმცოდნეობის მუზეუმში გაიხსნა სსრ კავშირის შექმნის 60 წლისთავისადმი მიძღვნილი ახალი ეგზიპონატი. აქ წარმოდგენილია მასალები, რომლებიც ასახავენ მთის მხარის წარსულსა და აწმყოს, იმ უდიდეს გარდამქმნელს, რომლებიც ავტონომიური ოლქის ეკონომიკისა და კულტურის განვითარებაში მოხდა საბჭოთა ხელისუფლების წლების მანძილზე.

ყველაზე თვალსაჩინო ადგილზეა ლამაზი, ეროვნულ სტილში ნაქსოვი ხალიჩა ვ. ი. ლენინის გამოსახულებით, მისი თანამებრძოლების — მგზნებარე რევოლუციონერების, გამოჩენილი ოსი და ქართველი ბოლშევიკების ფოტოსურათები. ექსპოზიციის ცენტრშია საბჭოთა პირველი სრულიად საკავშირო ყრილობის მიერ მიღებული დეკლარაცია და ხელშეკრულება სსრ კავშირის შექმნის შესახებ.

მუზეუმის დამთვალიერებლები დიდი ინტერესით ეცნობიან დოკუმენტებს, რომლებიც პირველად არის გამოფენილი. ფოტოსურათზეა სამხრეთ ოსეთის მრეწველობის პირველი ... 1960 — 1962 ... ...

მხატვრის ხელქართლობა

ცხრა პერსონალურმა გამოფენამ ერთიმეორეზე დიდი წარმატებით ჩაიარა. ეს მეოთხე — თბილისის მხატვრის სახლის დარბაზებში განფენილი გალა-გამოფენა.

გალა-გამოფენა-მეთქი, იმიტომაც ვამბობ, რომ განსაკუთრებით ზეიმური განწყობილება გეუფლებათ საქართველოს სსრ დამსახურებული მხატვრის ნანა ბოტკოველის კერამიკული ქმნილებების ხილვისას. გამოფენის განსრნაზე ხალხმრავლობა იყო; აქ იყვნენ ისინიც, ვისაც კარგად ახსოვდა მხატვარი ქალის პირველი გამოფენა და ისინიც, ვინც ახლოს ეზიარა მის სირცხილეთა შემოქმედებას და აღტაცებას ვერ ფარავდა. ცამეტი წელი გასულა იმ პირველი გამოფენიდან და ამ ხნის მანძილზე მისი სახელი, მისი შემოქმედება არათუ რესპუბლიკის, საბჭოთა კავშირის მასშტაბებსაც კი გასცდა — მოიარა უცხოეთის ქვეყნები და ყოველი ვერონსაფიდან მადლიერებისა და პირუთვნელი ქების სტრიქონება, პრესის გულითადი გამოხმაურება გამოჰყვა.

ნანა ბოტკოველი თავის სიყვარულს მიაგებს საქართველოს სხვადასხვა კუთხეს — ქართლსა თუ კახეთს, გურიასა და აჭარას — ასევე არქმევს პირობითად ამ სახელებს დოქებსა და სიზეიმო ლარნაკებს და ამ პირობითობაში მაინც გამოსჭვივის ეთნოგრაფიული ხასიათი (თუნდაც „კახეთში“). შემდეგ ქართლ-კახეთი, იმერეთი, გურია და სამეგრელო მოფერხულეებივით თავს იყრიან მოზრდილ კომპოზიციაში — მარანში, რომელიც ჩვენი უნეტარესი და უშრნდესი სამშობლო—საქართველოა მხატვრის წარმოსახვაში. ნანა ბოტკოველს აქვს მისეული „გრემიც“ და „სვეტიცხოველიც“, რომელთა შემკულობაში მეტაფორულად ყოფილ ქველქართული ისტორიული ნიმნები, დღევდ ცოცხალი ხალხური ჩუქურთმები, თავისებურად გარდაქმნილ-გაანრებული.

ქართული მეთუნეობის ძირძველი, ძირითადი ხალხური ხერხები და მოტივები მხატვარი ქალისთვის ამოსავალი წერტილია, ეგრამ იგი ნიადაგ ამდიდრებს, ასხვაფერებს, ხვეწავს მათ და თანამედროვე მხატვრული კერამიკული ხელოვნების დარგში კოსმოპოლიტის ბრწყინვალე, დასრულებულ ოსტატად გვევლინება.

ნანა ბოტკოველს ხელეწიფება მონუმენტურობაში სინატიფის შენარჩუნება, რელიეფურად დაძერწილი ჩუქურთმებით პატეოსანი თვლების ილუზიის შექმნა, ვირტუოზულად გადაზელილ ამოყვანილ და მოგლუსუნებულ თიხეულში თიხისათვის უჩვეულო ჰაეროვნებისა და ელვარების მინიტრატჟატის 200 წლისთავს მიუძღვნა. ეს შემარტად ღირსეული სიზეიმია!

დარბაზების შუაგულში გეფდგდად მეჯილი მისი ნაღვაწი (350 ექსპონატი) — დეკორატიული თუ სადანე დოქები, ლარნაკები, ამფორები, მარნები, ჯამფიალები, სალუდე კათბები, ბანდლები მონუმენტურ ანსამბლს ქმნიან და თეატრალურ ეფექტსაც კი ახდენენ. ექსპოზიციის გამმართველი და დამდგარეული თვით ავტორია და მან კარგად იცის, „ვის“ მიაკუთვნოს დიდი თუ პატარა ოთახი. ოღონდაც, ტრადიციულად მთავარ როლს კვლ.
 ყველი დეკორატიული დოქი, „მეფე-დედოფალი“ ასოლუმს (78X47, 80X47, 1968 წ.). გამოფენაზეა ავლეთვე დიდი კერამიკული თეფშები, მედალიონები, ბუმთია და აკვარელით შესრულებული ბეიზაები, პორტრეტები და დეკორატიული მოტივები, რაც კიდევ უფრო ამდიდრებს და ამრავალფეროვნებს მის სახეიერსა თუ შინაარსს.

საერთოდ ნანა ბოტკოველის შემოქმედებაში ფორმასა და შინაარსს შორის ძალზე ჰარმონიული, ორგანული და თავისებური დამოკიდებულებაა ფერით თუ კომპოზიციით.

კერამიკა ხომ გამოყენებითი ხელოვნების დარგად თქმისა, მაგრამ ნანასთვის რომ კერამიკა მხოლოდ და მხოლოდ გამოყენებითი ხელოვნების დარგი იყოს, ისე სახეიერად ვერ ამეტყველებდა მისი ნაფიქრი და ნაოცნება. საკმე ის გახლავთ, რომ ნანა ბოტკოველს მოკრძალებულ თვალი და ხელი აქვს! როცა იგი სერიოზულად, მზეთინარად, ნესტანად, ტარიელად თუ მეფე-დედოფლად ნათლავს თავის დეკორატიულ ქმნილებებს, ეს ამას მოწმობს, რომ იგი მოკრძალებულად ეძიებს, ასულიერებს, დიახ, აღიარებლებს მათ.

ნანა ბოტკოველი თავის ნაღვაწზე ამ ლარნაკებს, ეს ამას ნიშნავს, რომ იგი მოკრძალებულად ეძიებს, ასულიერებს, დიახ, აღიარებლებს მათ.

ნანა ბოტკოველი თავის ნაღვაწზე ამ ლარნაკებს, ეს ამას ნიშნავს, რომ იგი მოკრძალებულად ეძიებს, ასულიერებს, დიახ, აღიარებლებს მათ.

ნანა ბოტკოველი თავის სიყვარულს მიაგებს საქართველოს სხვადასხვა კუთხეს — ქართლსა თუ კახეთს, გურიასა და აჭარას — ასევე არქმევს პირობითად ამ სახელებს დოქებსა და სიზეიმო ლარნაკებს და ამ პირობითობაში მაინც გამოსჭვივის ეთნოგრაფიული ხასიათი (თუნდაც „კახეთში“). შემდეგ ქართლ-კახეთი, იმერეთი, გურია და სამეგრელო მოფერხულეებივით თავს იყრიან მოზრდილ კომპოზიციაში — მარანში, რომელიც ჩვენი უნეტარესი და უშრნდესი სამშობლო—საქართველოა მხატვრის წარმოსახვაში. ნანა ბოტკოველს აქვს მისეული „გრემიც“ და „სვეტიცხოველიც“, რომელთა შემკულობაში მეტაფორულად ყოფილ ძველქართული ისტორიული ნიმნები, დღევდ ცოცხალი ხალხური ჩუქურთმები, თავისებურად გარდაქმნილ-გაანრებული.

ქართული მეთუნეობის ძირძველი, ძირითადი ხალხური ხერხები და მოტივები მხატვარი ქალისთვის ამოსავალი წერტილია, ეგრამ იგი ნიადაგ ამდიდრებს, ასხვაფერებს, ხვეწავს მათ და თანამედროვე მხატვრული კერამიკული ხელოვნების დარგში კოსმოპოლიტის ბრწყინვალე, დასრულებულ ოსტატად გვევლინება.

ნანა ბოტკოველს ხელეწიფება მონუმენტურობაში სინატიფის შენარჩუნება, რელიეფურად დაძერწილი ჩუქურთმებით პატეოსანი თვლების ილუზიის შექმნა, ვირტუოზულად გადაზელილ ამოყვანილ და მოგლუსუნებულ თიხეულში თიხისათვის უჩვეულო ჰაეროვნებისა და ელვარების მინიჭება. ხერხთა მრავალფეროვნებისა და ფორმთა მრავალსახეობის მიუხედავად, იგი საოცრად ზომიერია, შინაგანად კი მუდამ სავსე, ემოციური და დინამიკური (გავიხსენოთ თუნდაც „თრიალეთი“, „მზე და ვერძი“, „ფირუზმანის საფლავი“, მარნები — „მძაო, ძმაო ხარ ძლიერი“, „გუშინ შეიდნი გურჯანელნი“).

დღევდ მხატვრის პალიტრაში თეთრ თიხის ბუნებრივ ფერთან ერთად შავი და ფიზიოლოგიური ბატონობდა, ახლა ძოწისფერმა ჰიპერმა იმძლავრა. ამ მხრივ უალრესად დახვეწილ ფორმებსთან ერთად დიდ ყურადღებას იქცევს ლარნაკებისა და სურეების ახალი ახსამბლი, რომელთა ძოწისფერი ღიმილი მომინანჭრებულ კეთილშობილ ლეთონთა, ანუ ილეკრითა (ოქრო-ვერცხლი, სპილენძი) ელვარებას უტოლდება.

ნანა ბოტკოველი ვარიაციების ოსტატიც გახლავთ, გნებავთ ფორმაზეა, გნებავთ ისევ ფერთა თუ სამკაულთა გამოგონებაში (ამ სიტყვის საუკეთესო გაგებით); მისი ფანტაზია ლაღი და სიხარულის მომნიჭებელია, ხოლო თუ ხელოვანმა თავისი ქმნილებით, თავისი ზორცშესმული ოცნებით ათასობით ადამიანი აღოელა და გაახარა, მშვენიერი ლეკსივით რედეფინერმა „წაყაითხა“ მის „ქორთლსა“ და „ცისკენ“ „აკარსა“ და „ეერთობაში“ შემძიეული ფიქრები, — იგი ჭეშმარიტად მირონცხებულია.

... რამდენი შესძლებია ქალს მარჯვენას! დამთვალიერებელთა დიდ ჯგუფს ს